

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Promptus animus ad conciones contra pusillanimes. Cap. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

putent , state ergo succinti lumbos vestros in veritate , & calceati pedes in preparatione Euangelij pacis. De qua preparatione promptaque voluntate aliqua mihi dicenda omnino videntur ad eos qui animi fractioris sunt confirmandos.

Promptus animus ad Conciones contra pusillanimes .
Cap. XXI.

Dico igitur eos qui per Superiorum nutum vocantur à Deo, libenti ac prompto animo Concionatoris partes & suscipere, & exequi debere; primum quia hoc negotium maxime ad Dei gloriam institutum est, qua nihil optabilius nobis esse decet, & ad Ecclesiam sanctam beneficium quod Christianis omnibus precipue cordi esse par est. Preterea quia sibi ipsis plurimum proderunt multis modis, & vitam suam transigent in studio ac meditatione rerum sanctissimarum, & in maximo, ac divini operis, quod est animas ad salutem æternam promovere. Non igitur qui ita vocantur, & a natura, & a Deo talentum acceperunt, sicut superius a nobis dictum est, ut possint cum efficacia loqui, debent vilo modo subterfugere, aut detrectare onus, sed suscipere cum omni humilitate, ac fiducia in Deum: alioquin accepti à Deo talenti ratione sibi esse reddendam meminerint. S. Greg. Quo reatu, inquit, astringantur, aspiciant, qui dum peccantibus fratribus verbum prædicationis fugiendo subtrahunt, morientibus animabus vitæ remedia abscondunt. Et sunt nonnulli qui magnis muneribus ditati, dum solius contemplationis studijs inardescunt, vtilitati proximorum vacare prædicatione refugiunt, secretum quietis diligunt, secessum speculationis appetunt, de quo si districtè iudicentur ex tantis proculdubio rei sunt, quantis venientes in publicum prodesse potuissent.] Seuerè item Iust. martyr, qui possunt (inquit) docere, nec docent, damnationem incurrunt. Et Beata in illud prouij, Qui abscondit frumenta maledicetur, benedictio autem super caput vendentium; Qui, ait, prædicationis verba retinet, maledicetur, quia in solius culpa silentij pro multorum quos corrigere potuit, pœna damnatur. Idem affirmat Hieron. in eundem locum pron. Propterea S. Petrus fideles admonet, ne segnes sint, Vnusquisque, inquit, sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicuti boni dispensatores multiformis gratiæ Dei; si quis loquitur, quasi sermones Dei.) Verum consideranda hic sunt, primum Dæmonis frau-

*Pusillanimes
animantur.*

*In pass.
p. 3. adm.
25.*

Par. 1. c. 5.

*In dial. c. 11
Triph.*

In prouer.

1. c. 4.

fraudes, & astus, qui aliquos religiosos, quos videt non solidis virtutibus nixos, impellit, ut ad hanc concionandi provinciam aspirent, & sese vel insinuent, vel etiam inuehant non vocatos, boni publici, & zeli cuiusdam nomine, quos tamen experimur, nec suis multum rationibus, nec alienis prodesse. Bonos vero, & idoneos eo nomine reuocat, ut uiuant cum maiori puritate conscientiarum, nec se periculis obijciant. In utroque, & periculosus, & perniciosus error esse potest. Deinde si qui sunt ab hoc munere alieni, eos hortor, ut penitus deprehendere studeant veras causas, quibus se inde sentiatur auocari. Quod si coram Deo sincerè ac diligenter inquirent, forsitan non difficile inuenient, non esse timorem peccandi, non desiderium puræ conscientiarum, sed potius segnitiem, & amoris sui, aut languorem charitatis, ac fiduciam in Deum, quem considerant tanquam acerbum iudicem, non ut dulcissimum Patrem; proinde timeant, ne meritò talem experiantur, qualem immeritò sibi fingunt. Tertiò attendant seruum abscondentem talentum in sudario, damnatum fuisse; ubi ait glossa, In Sudario pecuniam reponit, qui ad prædicandum idoneus, amore puritatis conscientiarum, officium prædicationis suscipere renuit, vel susceptum non bene gerit. Sedulo etiam animo versent illam eiusdem Christi sententiam, in parabola talentorum: habenti dabitur, & abundabit, non habenti, etiam quod habet, auferetur, quod planè etiam quotidiano experimento cognoscimus. Quarto, reputent quantis laboribus & expensis Religio, in qua multos annos vixerunt, insudarit, ut eos aptos vineæ Domini ministros, ac operarios redderet in pietate, ac literis; quamque sint ingrati Deo, ac religioni quam populis eorum opem expectantibus, ac ius suum quodammodo repetentibus iniuriosi, qui cum videant segetes iam albas ad messem, tamen non se accingant ad laborem ad quem vocantur, sed ei præferant otii sui dulcedinem. Qui vero iam oneri non à se sumpto, sed ab his quorum curæ se commiserunt, imposito, humeros subieccere, alacri animo ceptum semel opus vrgere debent, nec deficere in via: ut quod acceperunt donum in dies magis exercendo augeatur. Est enim verissima Aug. vox, Non est metuendum ne Deus dare desinat cetera, cum ea quæ data sunt, ceperimus impendere. Omnis res, quæ cum datur non deficit; dum habetur, & non datur, non dum habetur, quomodo habenda est. Sicut ille panis, quem Christus multiplicauit in deserto, dum frangeretur accreuit, sic ea, quæ ad hoc opus aggrediendum iam

Puſſillanimitatis origo.

Puſſillanimes quæ pena ſequitur.

Luca 19.

Perfidia, & Iniuſtitia.

Qui ceperunt alacriter progrediantur.

Lib. 1. de Doct. 10.

iam Dominus præbuit; cum dispensari ceperint, eo ipso sug-
gerente multiplicabuntur, ut in hoc ipso ministerio non solum
nullam patiamur inopiam, sed de mirabili eius abundantia
gaudeamus.] Cum ergo sese prædicandi occasiones offerunt,
etiam extraordinariæ, ad exequendum sibi iniunctum officiũ
animum parent, cum Paulus Timotheum hortetur, ut oppor-
tune, & importune prædicet, atque adeo instet, quin potius
dent operam, ut numquam conveniantur imparati. Nam be-
nè meo iudicio comparantur Prædicatores vetricibus, quibus
arca Domini portabatur, qui annulis semper inserti erant in
ipsa arca, nec extrahebantur, ut cum arca esset portanda, nul-
la opus esset mora; quia prædicatores, per quos Ecclesia fer-
tur, debent semper esse accincti ad onus, intentique sacris lite-
ris, ne tum demum necesse sit discere ac studere, cum necessi-
tas, & occasio vrget docendi: sic eis conveniet illud, calcæati
pedes in præparationem Evangelij pacis. Ac ne quem ab hoc
salutari negotio cura retardet vacandi contemplationi, & san-
ctæ quieti, præter ea quæ iam disputata sunt, intueatur sancto-
rum virorum exèpla. S. Bernardinus disertè profitetur, se fru-
ctum animarum, qui ex concione colligitur, suæ contempla-
tioni antepone, cuius tamen suavitate maximè alliciebatur.
Charitas (inquit) quæ non quærit quæ sua sunt, id mihi iam
dudum facile persuasit, nihil desiderabilium eorum vestris præ-
ferre vtilitatibus: orare, legere, scribere, meditari, & si quæ
sunt alia spiritualis studij lucra, hæc arbitratus sum propter
vos detrimenta.] Optimum est Pauli exemplum in assiduitate
concionum, Vos scitis quomodo nihil subtraxerim vtilium,
quominus annuntiarem vobis, & docerem vos publicè, & per
domos: Et mox: Propter quod vigilatè memoria retinentes,
quoniam per triennium nocte & die non cessavi cum lacrimis
monens vnumquemque vestrum: Et, Memores enim estis fra-
tres, laboris nostri, & fatigationis nocte ac die: Valere possunt
ad excitandam alacritatem in opere hoc prædicationis verba
Divi Bonaurenturæ, quæ de glorioso Patriarcha Francisco re-
fert: Cum (inquit) animarum salutem, viscerosa pietate ap-
peteret (Diuus Franciscus) & feruida emulatione zelaret,
suavisimè se dicebat, repleti odoribus, & quasi unguento
præioso liniiri, cum Sanctorum Fratrum, per orbem distan-
tium, odorifera fama; multos audiret ad viam veritatis indu-
ci, ex talium auditu exultabat in spiritu, benedictionibus om-
ni acceptione dignissimis, fratres illos accumulans, qui verbo
E & ope-

Prædicatores
comparantur
vetricibus ar-
cæ.

Contemplatio
non debet im-
pedire concio-
nandimimus.

Ser. 51. in
Cant.

Act. 20.

1. Thess.
cap. 1.

Cap. 8. vi-
ta Fran.

& opere ad Christi amorem inducerent peccatores.] Imitandus est B. Martyr Cyprianus, de quo Pontius, qui eiusdem Sancti Praefulis Diaconus fuit, & vitam scripsit, haec refert, Tanta illi fuit sacri cupido sermonis, ut optaret sic sibi passionis vota contingere, ut dum de Deo loquitur, in ipso sermonis opere necaretur. Haec autem felicitas, quae S. Cypriano in operatis fuit, videtur amantissimo crucis Andreae Apostolo contigit, qui ex desiderio sibi suspensus patibulo, biduo quo superuixit, non cessauit tamquam e suggestu populum edocere. In quo mihi videtur tanquam Symbolum Euangelici concionatoris expressum, ut nimirum vita sic splendeat, Christi que mortificatione in corpore suo ita circumferat, ut tamquam cum Christo Cruci confixus, verba faciat, illa enim fecunda est praedicatione, quae est circulata moribus cruce descendit. Insignis in hoc animarum zelo S. Duffannus fuit, qui die Ascensionis Domini cae renuit festum diem cum Angelis inuitantibus in caelesti gloria felici dormitione traducere. Hodie (inquit) dies sollemnissimus est, & incumbit mihi pane verbi Dei plebem reficere, nec debeo decipere illos, & ideo hodie venire non possum.

Diaconus Pontius in vita Cypri.

Exemplum boni praedicatoris D. Andreae in Cruce.

Exemplum S. Duffanni.

Merces & Aureola boni Concionatoris. Cap. XXI.

Recordetur bonus Concionator versari se, non in opere solum diuinissimo, alijsque saluberrimo, sed etiam sibi ipsi fructuosissimo. Ac primum ingens illud ac praesens est bonum conuersari semper in Coelo, loqui cum Deo & Sanctis, vel de Deo & Sanctis, animo semper agitare, vel altissima & diuina mysteria, vel quae odium vitiatorum, amorem virtutis ingenerant. Crepidines, quas interfluunt riuuli, aliquid humoris, interbibit & inde videmus leuiore graminum, ac stirpium viriditate vestiri: & qui meditatur die ac nocte erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium eius non defluet, & omnia quae canque faciet prosperabuntur. Nutrix dum lautius pascitur, ut alumno lac praeparet, & ipsa pinguescit: & Doctrina & institutio (ait Nazian.) eius quoque, qui alios alit, cibis est & alimentum. quanto plus (inquit Chrysost.) profundimus fluerentur horum spiritualium, tanto nobis & fluente sunt audientia. & mox. Tunc spirituales haec opera magis augentur, quando audire volentibus doctrinam liberaliter profundimus. Multa Clem. Alex. & illa praeter ceteris: Putei, qui exhauriuntur, emittunt

Occupatio concionatoris valde sancta & utilis ipsimet.

Or. 2. in pasch.
Ho. 8. in Gen.
Lib. 1. pro initio.